

شنبه ۱۳۶۰/۵/۲

گزاره خبری هفته

پایان انتخابات

نظام حاکم در سراسر هفته گذشته به برگزاری نمایش انتخابات رئیس جمهوری و میان دوره ای مجلس شوراسرگرم بود و روز جمعه دوم مرداد واپسین پرده آن را به روی صحنه آورد.

کوشش برای بالا بردن شمار رای دهندگان اوج بیشتری به خود گرفت و حتی در چند مورد بعضی از میراث خواران انقلاب به این انتخابات نام " همه پرسى " تازه ای دادند و بخصوص کوشش شد که گروهی از روحانیان برجسته و بعضی مرجعهای تقلید هم شرکت در آن را به مردم تکلیف کنند.

سازمانهای سیاسی و شخصیتهای ناسازوار باروند انحصارگری که همه امکانات قانونی خود را از دست داده و نامزدی هم برای هیچیک از دو انتخابات معرفی نکرده بودند، همچنان در حالت تحریم باقی مانده و عده ای از روحانیون و برخی مرجعهای تقلید هم شرکت در انتخابات را ضروری ندانستند و نارضائی خود را آشکار نمودند ولی فرصت طلبان چپ برغم نظریه تاریخ ۱۳۶۰/۴/۲۸ شورای نگهبان دایر بر حذف نامزدهای شناخته شده آنها به پیروی از سیاست دوربردی که دارند یکبار دیگر اعلام داشتند در انتخابات رئیس جمهوری و میان دوره ای مجلس از نامزدهای اصلی حزب جمهوری اسلامی و گروههای وابسته به آن پشتیبانی خواهند کرد.

عملکردهای خشونت آمیز نیز با فزایندهای فضای سیاسی کشور را در خود فروبرده بود چنانکه از یکسوی بازداشتها و تیرباران کردنهای بی وقفه تا روز قبل از رای گیری دنبال گردید و از سوی دیگر بمب اندازیهها و ترورها ادامه یافت و یک نامزد رئیس جمهوری زخمی و یک نامزد نمایندگی مجلس شورا کشته شد.

اخذ رای در روز دوم مرداد با تدبیرهای امنیتی شدیدی همراه بود چنانکه گرداگرد همه حوزه های انتخاباتی را در شهرها و روستاها و بخصوص تهران پاسدارهای گوناگون با کمک نیروهای شهربانی و ژاندارمری گرفته بودند و کوچکترین حرکتها را زیر کنترل خود داشتند. با اینهمه در گوشه و کنار بمب گذاریهای صورت گرفت و پاره ای از پاسداران به گلوله بسته شدند و گرچه انتخابات بشکلی که گردانندگان آن ادعا میکنند با آرامش نگذشت ولی روشن شد روآوردگان به شیوه های قهرآمیز نیز دست کم هنوز از نیرو و سازمان لازم برای آنها جمهای گسترده و برهم زدن برنامه های نظام حاکم برخوردار نمی باشند و در ارزیابی های خود دچار اشتباه هستند.

بهر روی نخستین بررسیها از صحنه آرائی روز جمعه دوم مرداد ماه نشان میدهد که بیشتر مردم با همه ی تبلیغات دامنه دار و تهدید و تطمیع های دست اندرکاران حکومت نسبت به انتخابات بی تفاوت مانده اند و بی شک شمار رای دهندگان هم در انتخابات رئیس جمهوری و هم انتخابات مجلس شورا خیلی کمتر از دفعه های

گذشته بوده و گفته های ضد و نقیض دوسه تن از کاربدستان وزارت کشور پیرامون کمبود تعرفه های انتخاباتی در چند شهر بزرگ مانند تهران دروغی محض و افزودن ساعت های رای گیری هم جنبه تلاش های موضعی برای کشاندن عده زیاده تری به حوزه های خلوت مانده ، داشته است و اگر چند روز آینده به عنوان نتیجه — نهائی اعلام شود که تعداد شرکت کنندگان در انتخابات رئیس جمهوری یا میان دوره ای مجلس به اندازه یا افزون بر دوره قبل بوده است بدون تردید از پرکردن صندوق های رای و گستاخی در تقلب و تخلف حکایت می کند و روسوائی تازه ای برای نظام حاکم میباشد .

چگونه ممکن است بهنگام اشغال قسمتی از شهرهای غربی کشور بوسیله ارتش تجاوزگر عراق و آوارگی مردم سرزمین های جنگ زده و نیز در حالیکه بخش های بزرگی از کردستان و بلوچستان و فارس دچار جنگ های چریکی است و دولت در آن جاها حاکمیت ندارد و بالاتر از همه نبود آزادی های فردی و اجتماعی و پایمال شدن حقوق قانونی ملت و بستن بیشتر مرکزهای حزب ها و سازمان های سیاسی و توقیف روزنامه های انتقاد کننده باز هم بتوان از انتخابات آزاد و شرکت سیل آسای مردم در آن دم زد و باید پذیرفت چنین داعیه وقاحت آمیزی جز از زمامداران کنونی که ایران را به روز سیاه نشانده اند بر نمی آید .

بهر روی اکنون انتخابات رئیس جمهوری و انتخابات میان دوره ای مجلس را انحصارگران به دلخواه خود انجام داده اند بی آنکه توانسته باشند از این رهگذار کوچکترین پایگاهی در میان مردم بدست آورند . بدین ترتیب بی ثباتی نظام حاکم که بتدریج ویژگی های انقلابی خود را از دست داده است روز افزون خواهد بود و زمامداران قدرت طلب که از یکسو باندا نم کاری جنگ با دولت تجاوزگر بعث عراق را فرسایشی ساخته و بدرازا کشانده اند و از سوی دیگر با ناآگاهی و ناتوانی بکلی نیاز به سازندگی را فراموش نموده و سازمان های اداری را بهم ریخته و کشور را بابتی برنامه داری و بیکاری و گرانی سرسام آور کرده و زندگی اجتماعی مردم را به دور بسته ی خشونت فرو افکنده اند ، خیلی زود بی آمد کج روی های خود را خواهند دید و باصف یگانه آرمان خواهانیکه تلاشی نو برای زنده داشت جدول ارزش های انقلاب و ایران از گزند نیروهای اهریمنی آغاز کرده اند ، روبرو خواهند شد .